

нападатъ и да грабятъ къщята на гражданитѣ наредъ безъ да даватъ вниманіе на мѣстната турска власть въ Оряховица, и на виковитѣ и на оплакваніята на Българитѣ. Въ такова едно критическо положеніе се намираше градецъ-тъ Горня Оряховица на 27 Априлія 1876 год.; но схвременно се намираше въ голѣма опасностъ и много ближнія градецъ Ляковицъ населенъ съ чисти Българи. А за да се избавятъ отъ това зловредно положеніе, тѣ измислили да направятъ общъ и по възможностъ силна протестація. Но за да не се даде и на това народно съпротивленіе названіето „възстаніе,“ Ряховчанитѣ рѣшиха да заявятъ своето всеобщо негодуваніе противъ опустошеніето, грабѣжитѣ и насиліята на Турцитѣ и циганитѣ слѣдующимъ образомъ, както и това извършихъ: Въ Оряховица се събрахъ до 400—500 жени, между които имаше и малко мъже и се надумаха: да добавятъ всички тукъ и да искатъ отъ правителството: 1) Да се отпуснатъ затворенитѣ тукъ въ тѣмницата Ив. Пановъ Георги Македончето и пр.. 2) Да се испрати достаточна войска за да се запази градецъ-тъ Ряховица отъ опустошеніето и грабежитѣ на турското и циганско населеніе. Съобразно съ предназначанното си това рѣшеніе, тѣ се нагласили да тржгнатъ всички и да добавятъ тукъ въ Търново, като се вече предварително приготвили и распорядили да звонятъ съ камбанитѣ на всичкитѣ черкови. Казано и извършено. Презъ горѣказанія день слѣдователно, Търновцитѣ, особено же Турцитѣ, се слисахъ и смаяхъ; даже Турцитѣ се бѣха до толкова изпоплашили, като видѣха, че по широкія и стрѣмнія пѣть що води отъ Арбанаси къмъ Търново и „Каменица“ зовимъ, слиза на надолу многоброенъ народъ, облѣченъ съ пѣстри облѣкла (женски разноцвѣтни дрѣхи), щото съ подплашената си фантазія, и подъ натиска вижда се, на вроденія имъ страхъ отъ Руситѣ, тѣ изведнждъ си въобразихъ, че *Московцитѣ* идатъ! Обзети отъ тоя си панически страхъ, подигатъ една трѣвогъ; отъ една страна незабавно дохождатъ нѣкои подплашени Турци да явятъ на Мютесарифина Рауфъ паша, че *Московцитѣ* идатъ въ Търново презъ Каменица; отъ друга страна